נתניהו ואיזנקוט צריכים להתעלות: בעזרת טראמפ, ישראל יכולה להכריע את איראן

written by ד"ר לימור נובל | 18.11.2026

למרות האכזבה הברורה מתוצאות בחירות האמצע, הנשיא טראמפ צפוי לנצל את השנתיים האחרונות לכהונתו כדי להתמקד בעיצוב מורשתו ההיסטורית. עבור טראמפ, אין מדובר רק בהשלמת יעדי מדיניות, אלא בהותרת חותם בלתי נמחה ובהוכחה כי המודל העסקי-אגרסיבי שלו גבר על המודל הממסדי המסורתי. בתחום מדיניות החוץ, מורשתו של טראמפ נשענת על הצגת ארה"ב כמעצמה שאינה מוכנה עוד לשאת לבדה בעלויות הסדר העולמי, או להיות מנוצלת על ידי בעלות בריתה ויריבותיה. תפיסתו מבקשת להבטיח שכל הסכם מדיני, ביטחוני או כלכלי ישרת בראש ובראשונה את האינטרסים האמריקאיים.

נדבך מרכזי נוסף במורשת שהנשיא טראמפ מבקש להותיר הוא שימור כוחו של המותג הפוליטי והנרטיב המכונה "הנשיא טראמפ". הוא מעוניין להוכיח לציבור האמריקאי כי הבטחות הבחירות "America First" ו-"Make America Great Again" לא נותרו סיסמאות בלבד. מבחינתו, כהונתו צריכה להיזכר כתקופה של שגשוג כלכלי, עצמאות אנרגטית וצמצום התלות האמריקנית בשרשראות אספקה זרות, ובראשן אלו הנשלטות על ידי סין. את חזון "השלום מתוך עוצמה" הוא מבקש לממש באמצעות סיום עימותים בינלאומיים, גם כאלה שנחשבו בעבר לבלתי פתירים ללא מעורבות צבאית מתמשכת, תוך שימוש במנופי לחץ כלכליים, מדיניים וצבאיים ובחתירה להסכמים.

תוצאות בחירות האמצע צמצמו משמעותית את מרחב התמרון הפוליטי של הנשיא בזירה הפנימית. לפיכך, סיכוייו להשלים את יעדי המורשת שלו אינם אחידים: הם גבוהים יותר בתחומים שבהם עומדות לרשותו סמכויות נשיאותיות ישירות, אך נמוכים עד בינוניים בתחומים המחייבים חקיקה, יציבות כלכלית מתמשכת או הסכמות בינלאומיות מורכבות. במציאות זו, היכולת להשיג בשנתיים הקרובות "עסקאות מורשת" בזירה הבינלאומית עשויה להפוך למרכזית במיוחד.

טראמפ רואה בהסדרת המזרח התיכון ובסיום מלחמות נדבך קריטי במורשתו ההיסטורית. עמדתו האחרונה, שלפיה הישרדות המשטר הנוכחי באיראן עד תום כהונתו תיחשב בעיניו לתבוסה אישית, ממחישה עד כמה הסוגייה האיראנית הפכה למבחן של נחישות ומנהיגות מבחינתו. מציאות זו פותחת בפני מדינת ישראל חלון הזדמנויות אסטרטגי ועליה לפעול בחוכמה כדי לרתום את הממשל האמריקני לשיתוף פעולה צבאי שיביא להסרת האיום הקיומי מצד איראן. לשם כך, על ישראל להבהיר לממשל האמריקאי כי לוח הזמנים האסטרטגי הולך ואוזל. גם אם המצור הכלכלי עשוי להחליש את איראן בטווח הארוך, אין ודאות כי יהיה בכוחו למנוע את התקדמותה לעבר נקודת אל-חזור בתחום הגרעין בטווח הקצר.

מניעיו של טראמפ בעיצוב מורשתו אינם מסתכמים בהישגים כלכליים או בהסכמים מדיניים. מדובר גם בבניית מותג פוליטי בעל נראות עוצמתית ובהטבעת חותם על הסדר הבינלאומי לדורות. במובן זה, אפשר כבר לזקוף לזכותו הישג היסטורי משמעותי: מאז המהפכה האיראנית ב-1979, טראמפ היה הנשיא האמריקני היחיד שהיה מוכן לשלם את המחיר הפוליטי, הצבאי והכלכלי הכרוך ביציאה למערכה צבאית ישירה מול איראן.

במבט היסטורי רחב יותר, עצם הנכונות להפגין עוצמה ולפעול מול איום אסטרטגי משמעותי עשויה להתברר כבעלת חשיבות מרחיקת לכת עבור העולם המערבי. זהו עולם המתמודד בשנים האחרונות עם משבר זהות, עם שחיקת הביטחון העצמי ועם היחלשות הנכונות להגן על ערכיו ולשאת במחירים הכרוכים בכך. השאלה אינה רק מי מחזיק בעוצמה צבאית או כלכלית, אלא מי עוד מוכן להפעיל אותה כדי להגן על האינטרסים, הערכים והביטחון של עמו ומדינתו. עבור ישראל, המשמעות ברורה: נדרשת ראייה אסטרטגית ארוכת טווח, נחישות מדינית ואחדות פנימית. מנהיגי המפלגות הציוניות בישראל, מכל קצוות הקשת הפוליטית, נדרשים להתעלות לגודל השעה, להתאחד ולפעול יחד להסרת איום קיומי.

פורסם במקור ראשון, בתאריך 18 בנובמבר 2026.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.